

транспорту рівня однакових правил, що стосуються міжнародного перевезення пасажирів, багажу та вантажу. Приєднання України до Конвенції забезпечує гармонізацію національних правових норм із законодавством Євросоюзу. Підтвердженням цього слугує внесення змін до Правил повітряних перевезень вантажів та затвердження нових Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу. Такі зміни в українському законодавстві демонструють максимальну імплементацію міжнародних норм у внутрішнє законодавство, що знаходить свій вплив не лише у процесі регулювання міжнародних авіаперевезень, а і внутрішніх перевезень пасажирів, багажу та вантажу.

Література

1. Конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень від 12 жовтня 1929 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>
2. Шапенко Л. О. Правове регулювання страхових ризиків в цивільній авіації / Л. О. Шапенко // Наука і молодь. Гуманітарна серія: зб. наук. праць / редкол. М. С. Кулик [та ін.] – К.: НАУ, 2013. – С. 11-14.
3. Про затвердження змін до правил повітряних перевезень вантажів: Наказ Міністерства інфраструктури України від 30.11.2012 № 728 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z2118-12>
4. Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу: Наказ Міністерства інфраструктури України від 30.11.2012 № 735 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z2219-12>
5. Про затвердження Порядку і правил проведення обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації: Постанова Кабінету Міністрів України від 12.10.2002 № 1535 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.mtu.gov.ua/ru/alias_50/24302.html

УДК 347.8; 379.85 (043.2)

Головко С. Г., к.і.н., доцент,
Количева Ю. О., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ КОСМІЧНОГО ТУРИЗМУ В МІЖНАРОДНОМУ КОСМІЧНОМУ ПРАВІ

У сучасному світі туризм є однією з найбільш прибуткових галузей діяльності зовнішньої економіки країн світу. Незважаючи на те, що міжнародний туризм є відносно молодою галуззю, він займає важливе місце на світовому ринку.

Туризмом взагалі вважається тимчасовий від'їзд з постійного місця проживання людей з метою оздоровлення та відпочинку на місце тимчасового перебування.

Аналогічні положення є в Законах України, Російської Федерації, Туркменістану, Узбекистану, Казахстану «Про туризм» та інших внутрішньодержавних актах [1, с. 10-12].

За останній час все більшої популярності набуває космічний туризм. Росія першою відправила людину у космос і вона ж 40 років по тому вперше у світі організувала в 2001 році туристичний політ у космос. Першим космічним туристом став американець Денніс Тіто, який перебував на борту російського космічного корабля «Союз ТМ-32» майже 8 діб [2, с. 112].

Ще багато десятків років назад ідею космічного туризму вважали фантастичною. Однак сьогодні вона стала реальністю: багато компаній у всьому світі збираються реалізувати плани з космічного туризму. Оскільки космічний туризм є одним із видів космічної діяльності, для його розвитку, в першу чергу, необхідне правове регулювання в межах єдиних правил.

Потрібно визначити правове поняття космічного туризму, проблеми і перспективи розвитку даної галузі в рамках міжнародного законодавства.

Міжнародно-правова теорія розглядає проблеми правового регулювання космічного туризму у розрізі стику міжнародного космічного права і міжнародного туристичного права.

Галузь міжнародного космічного права об'єднує у собі національні та міжнародні системи, які регулюють діяльність у космосі. У 1959 році було прийнято рішення ООН щодо використання космічного простору в галузі дослідження. Після цього почало розвиватись міжнародне космічне право.

Існує низка міжнародних угод в галузі міжнародного космічного права, які визначають правовий режим космічного простору і небесних тіл. У 1958 році Сполучені Штати Америки у вигляді Закону «Про аеронавтику і дослідження космічного простору» прийняли перший законодавчий акт у світі, що регулює космічну діяльність. Пізніше у різних країнах світу були прийняті аналогічні національні законодавчі акти.

Світові держави створюють законодавчу базу для космічної діяльності. До прикладу, Російська Федерація в 1993 році прийняла Закон «Про космічну діяльність». Варто відзначити, що в ньому немає прямих вказівок щодо використання космічного простору для туристичних цілей, але закон непрямо дозволяє зробити це.

У сучасній юридичній літературі відбувається дискусія між вченими-правознавцями щодо Закону «Про космічну діяльність» та Закону «Про туризм» та місце в них питання про космічний туризм. Це питання стоїть в центрі особливої дискусії між вченими-правознавцями.

Згідно з визначенням Інституту міжнародного права туризму, міжнародне право туризму є сукупністю принципів і норм, що регулюють діяльність держави у галузі туризму та міжнародних подорожей з метою задоволення культурних і моральних потреб людей. Згідно з даним визначенням ця сфера права не характеризується як самостійна сфера міжнародного права [3, с. 24].

Специфічні особливості космічного простору, його правовий режим, близькість космічного туризму з космосом пов'язують його з міжнародним космічним правом. Тобто доцільно було б віднести космічний туризм до закону «Про космічну діяльність», ніж до закону «Про туризм», оскільки останній регулює в основному тільки правові основи внутрішнього ринку туризму у межах конкретної держави.

Саме такі питання регулюються Законом Азербайджанської Республіки «Про туризм». У законі визначається принципи державної політики, спрямовані на встановлення правових основ ринку туризму в Республіці, основи туристичної діяльності, регулюються відносини, що виникають в галузі туризму, визначаються правила раціонального використання туристичного потенціалу як одного із засобів, що забезпечують соціально-економічний розвиток.

У результаті системного аналізу правового регулювання космічного туризму в міжнародному космічному праві визначено наступне: специфічні особливості космічного туризму вказують на те, що цей вид туризму має бути розглянутий в рамках міжнародного космічного права; правове регулювання космічного туризму повинне бути присутнім в Законі «Про космічну діяльність»; правове поняття «космічного туризму» має бути визначено за єдиним правилом для всіх держав світу з коментаріями щодо вимог і правил участі громадян країн у цьому виді туризму.

Література

1. Гусейнов Л. Г. Міжнародне право / Л. Г. Гусейнов – Баку: Юридична література, 2012. – С. 10-12.
2. Соколова Н. Туризм в Російській Федерації: Правове регулювання: навчальний посібник / Н. Соколова – Москва: Волтерс Клувер, 2010. – С. 112.
3. Кулієв І. О., Халілов З. З. Перспективи правового регулювання космічного туризму в міжнародному космічному праві / І. О. Кулієв, З. З. Халілов – Юридичний вісник. – 2014. – № 1(30). – С. 24.